

overstiger det tilladte niveau for opkrævning over tariffen, opnår selskaberne et underskud.

I medfør af stk. 2 fastsætter miljø- og energiministeren generelle indtægtsrammer for alle virksomheder for et nærmere angivet antal år. Inden for den generelle ramme fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder. Hensigten med bestemmelsen er, at ministeren fastsætter generelle krav om, at indtægtsrammen reduceres med en procentdel hvert år for alle selskaber, således at hver virksomhed må foretage en løbende effektivisering for at holde deres omkostninger inden for rammen for indtægter. Ministeren kan herunder fastsætte, at indtægtsrammerne reduceres med en generel procentsats, der gælder alle selskaber, samt fastsætte rammer for Energitilsynets fastlæggelse af en individuel procentsats, der afhænger af det enkelte selskabs effektivitetsniveau.

Ministeren kan tillige sætte rammer for, hvor stort et samlet reduktionskrav for indtægtsrammen en virksomhed kan stilles over for i et enkelt år og eventuelt tillige akkumuleret over en årrække. Ministeren kan tillige fastsætte, at visse af virksomhedernes aktiviteter ved årets afslutning indgår i indtægtsrammen med de af virksomheden faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med aktiviteten; det gælder for omkostninger ved aktiviteter, som ikke må give anledning til et provenu for virksomheden, f.eks. eventuel elhandel til balanceformål og indkøb af el til dækning af nettab, omkostninger ved sikring af forbrugerindflydelse efter bestemmelserne i §§ 40-43 samt energirådgivning, herunder rådgivning om elsikkerhedsmæssige spørgsmål; og det gælder for aktiviteter, hvor virksomheden ikke selv kan påvirke omkostningerne, f.eks. omkostninger i overliggende net.

Ministeren kan fastsætte niveauer for forrentning af den reguleringsmæssige kapitalstørrelse, som nævnt i bemærkningerne til stk. 1, 1. afsnit, der kan indgå i fastlæggelsen af indtægtsrammen. Fastsættelsen skal ske bl.a. under hensyn til en rimelig forrentning af indskudskapitalen.

Bestemmelsen pålægger endvidere Energitilsynet inden for de af miljø- og energiministeren fastsatte generelle indtægtsrammer årligt at fastsætte en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder. Energitilsynet skal ved fastlæggelsen af individuelle indtægtsrammer for det enkelte selskab tage selskabets effektiviseringspotentiale i betragtning.

I medfør af stk. 3 kan Energitilsynet dispensere fra indtægtsrammerne, som er fastsat af tilsynet selv, hvis det er nødvendigt, for at virksomheden kan gennem-

føre forpligtelser, der er pålagt i medfør af loven. Bestemmelsen sigter ikke på at holde hånden over virksomheder, der vedvarende undlader at effektivisere, men på at sikre opretholdelse af netydelser til alle. Hensynet til forsyningsikkerhed vejer således tungere end hensynet til effektivitet. Bestemmelsen er kun møntet på helt særlige tilfælde og kan især tænkes benyttet, hvor forholdene, der forhindrer virksomheden i at leve op til indtægtsrammen, ikke kan lægges virksomheden til last.

Stk. 4 fastlægger, at enhver form for indtægt i virksomheden skal medgå til dækning af udgifter ved de bevillingspligtige aktiviteter. Således skal også netselskabers eventuelle indtægter fra ejerandele i tilknyttede virksomheder (kraftværker, decentral kraftvarme, vindmøller, handelselskaber m.v.) medgå til dækning af udgifter ved de bevillingspligtige aktiviteter.

I det omfang selskaberne kan holde omkostningerne under indtægtsrammen opnår selskaberne et overskud. Har et selskab overskud, har det mulighed for at opnå forrentning af indskudskapital eller at få godkendt ekstraordinære effektiviseringsgevinster. Overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster skal ikke – som alle øvrige indtægter i virksomheden – medgå til dækning af udgifter ved de bevillingspligtige aktiviteter. Et sådant overskud er således frit disponibelt for selskabets ejere. Indtægter ved ejerandele i tilknyttede virksomheder kan ikke indgå i fastlæggelsen af en effektiviseringsgevinst.

Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, hvad der kan anses for ekstraordinære effektiviseringsgevinster, og om rammer for, hvilke ekstraordinære effektiviseringsgevinster der kan disponeres af virksomheden. Der kan således sættes et loft for, hvor meget der kan anerkendes som effektiviseringsgevinster f.eks. i forhold til virksomhedens omsætning eller kapitalgrundlag, herunder at forrentning af indskudskapital og effektiviseringsgevinster ikke tilsammen kan overstige en vis procentdel af virksomhedens tilladte indtægter. Bestemmelsen kan også anvendes til at fastlægge, at kun en del af det overskud, som opnås inden for indtægtsrammen, kan anerkendes som ekstraordinær effektiviseringsgevinst. Endvidere kan der være tale om at fastlægge kvalitative krav til kilden til effektiviseringsgevinster, f.eks. at der skal være tale om vedvarende omkostningsdæmpende effekt. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler om effektiviseringsgevinster i forbindelse med sammenlægning af virksomheder, der begge er undergivet prisregulering ved indtægtsrammer.

Stk. 5 angiver, at virksomheder, som i deres priser har indregnet realiserede tab ved sideordnet virksom-